

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/856/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201150
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614201150.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. W., I. X. F. XXXX/XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 136,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/67/2014-38 zo dňa 27.6.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 7C/67/2014-38 zo dňa 27.6.2014 zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 136,91 eur s príslušenstvom. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 136,91 eur s 8,75 % očným úrokom z omeškania od 18. 11. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom a právnom základe, že s ním uzavrel Zmluvu o úvere č. 8200026324 dňa 15. 11. 2010, na základe ktorej žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.493,73 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami vo výške 91,28 eur v počte splátok 30, s termínom splatnosti podľa dohody v zmluve. So žalovaným sa dohodli na odklade splátok 5, 6, 7. Žalovaný poskytol žalobcovi čiastočné plnenie vo výške 2.327,65 eur, preto sa domáhal zaplatenia zostatku.

Súd prvého stupňa vec správne posúdil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka. § 4 ods. 2 písm. h), i), ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1,2 a § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol. Medzi účastníkmi bolo nesporné uzavretie zmluvy o úvere dňa 15.1.2010, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver len vo výške 1.345,- eur, hoci podľa zmluvy mu mala byť vyplatená suma 1.493,73 eur. Keďže žalobca vyčíslil zostatok dlhu žalovaného 136,91 eur, avšak úver neposkytol žalovanému v plnej dohodnutej výške, keďže si neoprávnene odpočítal od sumy úveru, ktorú mal poskytnúť žalovanému sumu 140,88 eur, žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie zostatku dlhu 136,91 eur. Keďže v prejednávanej veci išlo o typovú formulárovú zmluvu, súd prvého stupňa na daný právny

vzťah aplikoval ust. § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, a teda ex offio povinné preskúmaval, či uplatnený nárok žalobcu nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Žalobca nepreukázal individuálne dojednanie dohody o poskytnutí možnosti odkladu úveru. Preto súd prvého stupňa považoval za neprijateľnú podmienku dohody o poplatku odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 147,88 eur. Žalobca nepreukázal individuálne dojednanie „Dohody o poskytnutí služby možnosti odkladu úveru, a preto s poukazom na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je neplatné. Taktiež zmluvný úrok dohodnutý spôsobom typovej formulárovej zmluvy vo výške 68,83% ročne predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže uvedená výška zmluvného úroku je neprimerane vysoká. Na uvedené nemá vplyv tvrdený súlad celkových nákladov za poskytnutie úveru, ako ani uvedenie predpokladanej RPMN a priemernej RPMN. Úrokovú sadzbu 68,83% súd prvého stupňa považoval za dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalovanej. Súd prvého stupňa uviedol, že pri poskytnutí úveru vo výške 1.493,73 eur (reálne vo výške 1.345,85 eur) by len výška úveru a úrokov za poskytnutie úveru predstavovala sumu 2.521,86 eur. Zmluva o úvere by mala obsahovať obligatórnu náležitosť a to výšku úrokov za poskytnutie úveru, ktorá časť je zahrnutá v každej mesačnej splátke úveru, ako aj výšku, počet, termíny splátok istiny, ale aj úrokov, ktorá náležitosť v danom konaní nebola preukázaná. Preto súd prvého stupňa prihliadol na výšku sumy poskytnutého úveru 1.345,85 eur, ako aj výšku peňažného plnenia poskytnutého žalovaným žalobcovi 2.327,65 eur, z čoho vyplýva, že žalovaný vrátil žalobcovi poskytnutý úver vyššou sumou. Absencia uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy mala zo zákona následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedené žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania existencie dlhu žalovaného voči žalobcovi, preto návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že neunesol dôkazné bremeno o výške dlhu. Zdôraznil, že v konaní bol predložený prehľad splátok a úhrad, z ktorého výška neuhradeného dlhu jednoznačne vyplýva. Odvolateľ zdôraznil, že vo vzťahu k cene plnenia (čo v prípade úverovej zmluvy sú úroky ako cena za požičanie peňazí), podľa právnej úpravy platí, že nejde o neprijateľnú podmienku. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľné zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijaté podmienky individuálne dojednané. Ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretiu zmluvy, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V zmysle uvedeného odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe spotrebiteľskej zmluvy sa neporovnáva s odplatami bánk. Ak teda súd skonštatoval neprimeranosť výšky odplaty na základe porovňovania s úrokovými sadzbami bánk, potom jeho postup nemá legálny základ. Ide naopak o postup contra legem. Zákon výslovne určil, že odplata sa posudzuje podľa odplaty obvyklej na finančnom trhu. Sudca sa žiadnym spôsobom nezaoberal, čo je podstatným prevýšením obvyklej odplaty. Odvolateľ tiež napáda aj záveru súdu, kedy by úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež napáda záver súdu o tom, že v zmluve chýba údaj o počte, výške a termínoch splatnosti splátok. Poukázal na to, že ak záväzky spotrebiteľa zo zmluvy (splatenie úroku, istiny, poplatkov) sú uhrádzané jednou splátkou, potom je spotrebiteľ informovaný, koľko splátok, v akej výške a v akých termínoch má uhradiť. Ak sa jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok (prípadne iné poplatky), potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použila najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade, ak sa splátkou uhrádza aj istina a úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. To je aj prípad zmluvy o revolvingovom úvere, uzavretej medzi účastníkmi konania. Pre danú zmluvu takéto rozpisovanie preto zo zákona nebolo povinným, lebo právna norma túto povinnosť zjavne

vyžaduje len v prípadoch, v ktorých to má reálne opodstatnenie. odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané odvolateľom v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd si osvojil skutkové zistenia okresného súdu, oboznámil sa s obsahom spisu, všetkými podaniami predloženými účastníkmi konania a po preskúmaní dospel k rovnakému právnomu záveru, ako súd prvého stupňa. Stotožnil sa s jeho dôkazmi uvedenými v rozhodnutí a jeho rozhodnutie za daných okolností považoval za správne a na tieto dôvody odvolací súd odkazuje. Okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodujúcich skutočností a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre správne rozhodnutie vo veci, keď rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a rozsudok je odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré odôvodnenie je presvedčivé a je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých preukázaných dôkazov okresný súd vo veci rozhodol a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, v ktorých nezistil žiadne pochybenie, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Odvolateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu postupom podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešný bol žalovaný, ktorému v súvislosti s odvolacím konaní trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že sa žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.